

[Jytte Andersen]

sen af punkt 10 i principbeslutningen om ungdomsuddannelserne gav et stort flertal i folketinget inklusive ministerens parti tilslutning til, at den voksne del skulle have samme muligheder som ungdomsgenerationen, og vi ved jo alle, at kursusloven har levet op til de politiske forventninger, der lå bag ved lovforslaget. Enkeltfagskurserne er blevet en overvældende succes, og specielt er der det glædelige ved succesen, at de netop har haft appel til den gruppe af befolkningen, som var uddannelsesmæssigt og økonomisk dårligst stillet.

Så er det altså lige præcis på dette område, at ministeren anser det for nødvendigt at bryde med et grundfæstet princip i vor uddannelsespolitik, nemlig at al grundlæggende og kompetencegivende undervisning er et gode, som samfundet stiller til rådighed gratis for alle sine borgere. Dette er alvorligt, hr. minister!

De 200 kr. forekommer måske mange at være et beskedent beløb, men i betragtning af det rekrutteringsgrundlag, disse kurser har haft, er det måske lige præcis den økonomiske barriere, der gør, at deltagerne ikke melder sig, og deltagerne er altså i denne forbindelse mennesker, som i meget begrænset omfang har gjort brug af det uddannelsessystem, som de i øvrigt igennem deres skatteindbetaling har været med til at finansiere for andre.

Det er et dårligt forslag. Det rammer grupperne med den allerdårligste uddannelsesbaggrund, og det rammer de økonomisk dårligst stillede befolkningsgrupper. Det bryder med et værdifuldt princip – og hvem ved, hvad de næste tiltag vil blive? Jeg kan godt huske ministerens allerførste udspil, nemlig at det skulle være 200 kr. pr. kursist pr. fag.

I øvrigt synes jeg, at ministeren skylder folketinget at sige noget om, hvordan det skal administreres. Skal de 200 kr. betales ved tilmelding til kursuset? Skal de 200 kr. betales ved optagelse? Skal de 200 kr. betales ved starten af holdet? Skal de 200 kr. betales ved tilmelding til eksamen, eller skal de 200 kr. betales ved afslutning af eksamen? Mulighederne er mangfoldige, og jeg synes, ministeren skulle give et svar på disse spørgsmål og også et svar på, hvilke administrative og økonomiske konsekvenser en administration af dette gebyr vil få.

I øvrigt indeholder forslaget jo også nogle ændringer i den ledelsesmæssige struktur.

Det foreslås, at hvervene som tilforordnede rektorer bortfalder. Ministeren angiver ingen præcise anvisninger på, hvad der skal træde i stedet for den hidtidige ledelsesstruktur, når den bortfalder. Dette ønsker vi i den socialdemokratiske gruppe belyst under udvalgsarbejdet, men når det drejer sig om betalings-spørgsmålet for enkeltfagskurserne, kan vi allerede nu oplyse ministeren om, at det vil vi tage afstand fra.

Karen Højte Jensen (KF):

Det konservative folkeparti lægger vægt på, at vi har en lov om prøveforberedende enkeltfagsundervisning for voksne, idet vi mener, det er værdifuldt, at man efter et mere fastlagt forløb i en folkeskole senere kan vende tilbage til uddannelsessystemet og på en måde få en kompetence til at gå videre. Men vi finder det til gengæld også rimeligt, at der nu indføres et gebyr på 200 kr. årligt pr. kursist.

Jeg kan tilføje, at jeg støtter fru Jytte Andersen med hensyn til, at vi i udvalget får belyst forholdene omkring rektorer; det er vi naturligvis altid villige til.

Vi går ind for et positivt udvalgsarbejde.

Fogh Rasmussen (V):

Efter at man havde lyttet til fru Jytte Andersen, var der jo ikke et øje tørt. Det var en hjertegribende skildring af de ulykker, der nu vil vælte ud over de allerdårligst og -svagest stillede i vores samfund. Ikke blot var fru Jytte Andersens ordvalg rørende, men også tonefaldet havde fru Jytte Andersen til lejligheden lagt i det leje, som kun kunne fremkalde den allerdybeste medfølelse med alle de befolkningsgrupper, som nu rammes så hårdt.

Jeg har svært ved at se, at dette forslag med den rækkevidde, det har, skulle leve op bare tilnærmelsesvis til den skildring, som fru Jytte Andersen gav af det. Ud over, at forslaget naturligvis, som det fremgår, er et led i forsøgene på at skaffe nogle offentlige besparelser, indeholder det faktisk også i sig selv nogle ganske rimelige ændringer, og så er det selvfølgelig en god sidegevinst, at man samtidig kan få en offentlig besparelse med det.

Indtil 1977 lå det, man i dag kalder enkeltfagsundervisningen, under fritidsloven, og før 1977 blev der derfor opkrævet en